

Osnova práce

Číslování a názvy hlavních kapitol práce jsou stanoveny osnovou (viz níže) a jejich dodržení v práci je závazné:

1. Úvod
2. Cíl práce a metodika
3. Teoretická východiska/ přehled řešené problematiky

Další členění dle upřesnění vedoucího práce:

4. Praktická část / Analytická část/ Empirická část/ Vlastní práce/ Vlastní řešení*
5. Výsledky a diskuse/ Zhodnocení výsledků a doporučení*

apod.

- X Závěr
- X Seznam použitých zdrojů
- X Přílohy

*Volí se pouze jedna z uvedených možností názvu kapitoly.

Pozn.: Počet a názvy dalších kapitol (zařazených mezi Teoretická východiska a Závěr) stanoví vedoucí práce. Číslování kapitol Závěr atd. se odvíjí od počtu kapitol předchozích.

Desky a vstupní část práce

DESKY

U desek se vyžaduje pevná vazba, barva přebalu bordó (další přiblížení v manuál – logotyp) a potisku desek černá (další přiblížení v manuál – logotyp). Přední strana desek obsahuje tyto údaje:

- Název institutu,
- typ práce,
- rok odevzdání,
- jméno autora – křestní jméno a PŘÍJMENÍ, např. Jana KLIMENTOVIČOVÁ.

Vstupní část práce

Vstupní část je tvořena následujícími položkami v pořadí:

- Titulní list – Název institutu, typ práce, název práce, jméno autora a tzv. copyrightová výhrada (© rok odevzdání IME v Litoměřicích).

- Čestné prohlášení – prohlášení o samostatném vypracování, datum, vlastnoruční podpis.
- (Poděkování - konzultantům, spolupracovníkům za poskytnutí rad či podkladových materiálů apod.)
- První číslovaná strana – název práce česky, souhrn (max. 15 řádků), klíčová slova (max. 10 pojmů) – pro tuto stránku lze nastavit jednoduché řádkování.
- Obsah – hierarchické uspořádání číslovaných názvů kapitol a podkapitol, včetně všech příloh, spolu s čísly jejich stran. Dále se zde uvádí Seznam obrázků / ilustrací a Seznam tabulek – typ vizualizace, číslování, název a příslušná strana.

Úprava stránky a rozsah práce

V následující tabulce je uvedena standardní podoba stránky a vymezen rozsah práce (viz Tabulka 1).

Tabulka 1 Základní parametry úpravy stránky a rozsah práce

KRITÉRIUM	SPECIFIKACE	ROZMĚR / TYP
Okraje	horní levý dolní pravý	30 mm 35 mm 30 mm 20 mm
Řádkování	základní text	1,5
Velikost písma	základní text	12
Font	vektorové patkové proporcionální písmo	Times New Roman
rozsah práce	hlavní textová část	20 - 30 stran

Číslice na první číslované straně se stanoví započtením předchozích položek počínaje Titulním listem, tzn., že jsou—li zařazeny všechny dané položky – Titulní list, Zadání (2strany), Čestné prohlášení i Poděkování – první číslovaná strana má označení 6.

Stanovený rozsah práce se týká hlavní textové části, kterou tvoří:

- a) hlavní text, tj. kapitoly Úvod až Závaz, s nezbytnými ilustracemi a tabulkami,
- b) soupis citací, tj. kapitola Seznam použitých zdrojů.

Kompletní práce se skládá ze tří částí:

- 1) Vstupní část práce (viz předchozí kapitola),
- 2) Hlavní textová část,
- 3) Přílohy.

Zpracováno dle ČSN ISO 7144 Dokumentace – Formální úprava disertací a podobných dokumentů.

Odevzdání práce

- elektronickou verzi práce ve formátu *.pdf – kompletní text práce včetně úvodních listů (viz vstupní část práce) a příloh,
- maximální velikost souboru je 10 MB,
- elektronická verze práce musí být nahrána ještě před odevzdání verze tištěné
- 2 výtisky práce (1 originál + 1 kopie) – oba v pevné vazbě,

STUDENT ZODPOVÍDÁ ZA OBSAHOU SHODU ELEKTORINCKÉ A TIŠTĚNÉ VERZE PRÁCE. POKUD PŘI NÁSLEDNÉ KONTROLE VYJDE NAJEVO PODVODNÉ JEDNÁNÍ (VČETNĚ PLAGIÁTORSTVÍ, BUDE SE STUDENTEM ZAHÁJENO DISCIPLINÁRNÍ ŘÍZENÍ S MOŽNOSTÍ VYLOUČENÍ ZE STUDIA.

Vymezení závěrečné práce

Závěrečná práce je závěrečnou prací studentů Institutu manažerské ekonomie. Přípravuje se podle příslušného studia v souladu s profilem absolventa v daném studiu v souladu s profilem absolventa daného studia.

Základním požadavkem na obsah závěrečné práce je samostatně a uceleně zpracovat vytýčené téma na základě teoretických, věcných i metodických poznatků, znalostí a dovedností získaných předchozím studiem a za použití základních vědeckých metod přinést prakticky použitelné nové poznatky, pohledy či postoje.

V závěrečné práci musí být dodrženy zásady odborného textu.

Průběžné a bibliografické citace

Při psaní odborného textu autor vychází z myšlenek a výroků (případně dat) jiných tvůrců a zmapování stavu řešení dané problematiky se stává nedílnou součástí jeho práce (Šanderová, 2007, s. 85). V této souvislosti je nezbytné:

- citovat použitou literaturu, popř. jiné zdroje, v textu práce, tzn. vytvářen průběžné citace (odkazy na bibliografické citace),
- správně zapsat bibliografické citace (záznamy sloužící k identifikaci použitých zdrojů) – prvky, struktura a formální úprava,
- uspořádat seznam použitých zdrojů (soupis bibliografických citací).

Zdroje informací mohou být v práci uváděny podle různých standardů. Následující přehled vychází z:

- ČSN ISO 690 (01 0197) *Dokumentace. Bibliografické citace. Obsah, forma a struktura.*

- ČSN ISO 690-2 (01 0197) *Informace a dokumentace – Bibliografické citace – Část 2: Elektronické dokumenty nebo jejich části.*

Průběžné citace

Volí se pouze jeden způsob průběžné citace a ten musí být dodržen v celé práci. Norma uvádí tři možnosti zápisu odkazů:

1. Odkaz na jméno a datum

V normě je tento zápis nazván jako *Způsob uvádění prvního prvku a data*. Prvním prvkem je myšlen první údaj v bibliografické citaci (záznam o použitém zdroji) – nejčastěji jím je jméno / autorů, datum představuje **rok vydání dokumentu** (viz Tabulka 2). Záznamy v Seznamu použitých zdrojů (sopsis bibliografických citací) jsou řazeny abecedně.

Tabulka 2 Odkaz na jméno a datum – základní parametry

NÁLEŽITOSTI ODKAZU	MOŽNÝ ZÁPIS	POZN.
Jméno autora/ů	příjmení / PŘÍJMENÍ	max. 3 autoři, při vyšší počtu – autor a kol.
Rok vydání	XXXX / XXXXa	má-li autor v témže roce více děl, využívá se specifika pomocí malých písmen a, b, c atd.
Číslo stránky	s. XX	nepovinný údaj
Interpunkce	čárky	oddělují jednotlivé prvky v odkazu; při uvádění více autorů mohou být mezi jmény pomlčky
Závorky	okrouhlé / hranaté	je-li jméno autora součástí textu, dává se do závorky pouze rok vydání, popř. strana

Zdroj: zpracováno dle ČSN ISO 690

Ukázka

TEXT

... jednak mohou být dřívější poznatky podrobeny novému kritickému zhodnocení či se stát předmětem diskuse (Šanderová, 2007, s. 85). Východiskem vědeckého studia musí být pečlivé prostudování existující literatury o dané otázce, aby znovu nebyly zjišťovány věci dávno známé (Šesták, 2000, s. 131). „Odkazy na odbornou literaturu spojují daný text s jinými texty daného oboru [...] a autor většinou navazuje na starší poznatky“ (Čmejrková, Daneš, Světlá, 1999, s. 227). Proces, kterým je přenášen vybraný úsek textu z původního dokumentu do nových souvislostí označuje Maško a kol. (2006, s. 217) jako citování. V této souvislosti musí každý odborný text vyhovět třem základním požadavkům (Šanderová, 2007, s. 85): ... atd. „Splnit tyto požadavky předpokládá vědět, kdy je třeba s informací zacházet jako s převzatou“ (Šanderová, 2007, s. 86).

Seznam použitých zdrojů (soupis bibliografických citací)

ČMEJRKOVÁ, Světlá, DANEŠ, František, SVĚTLÁ, Jindra. Jak napsat odborný text. PhDr. Svatava Matoušková. 1. vyd., dotisk. Praha: LEDA, 1999. 256 s. ISBN 80-85927-39-1.

FILKA, Jaroslav. Metodika tvorby diplomové práce: Praktická pomůcka pro studenty vysokých škol. 1. Brno: Vydavatelství Knihař, 2002. 224 s. ISBN 80-86292-05-3.

MEŠKO, Dušan a kol. Akademická příručka. Prof. PhDr. Marie Krčmová, CSc.; PhDr. Eva Hatarová; Prof. PhDr. Marie Krčmová, CSc., PhDr. Miloševičová, 2006. 2. upr. vyd. Martin: Vydavatelstvo OSVETA, 2004, 2005, 2006. 481 s. ISBN 80-8063-219-7.

ŠANDEROVÁ, Jadwiga. Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách: Několik zásad pro začátečníky. Alena Miltová. 1. vyd., dotisk 2007. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2007. 209 s. Studijní texty; sv. 34. ISBN 978-80-86429-40-3.

2. Číselná citace

Dle ČSN ISO 690 (1996) platí, že číslice v textu zapsané jako horní index nebo do závorek umístěných na řádku citují dokumenty v pořadí, v němž byly poprvé odkázány. Při opakovaném použití je dokument citován pod stejným číslem (viz jeho první výskyt). Dané skutečnosti jsou shrnuty v následující tabulce (viz Tabulka 3).

V Seznamu použitých zdrojů jsou dokumenty uváděny pod stejným číslem jako v textu, tzn. podle jejich prvního použití.

Tabulka 3 Číselné citace – základní parametry

NÁLEŽITOSTI ODKAZU	MOŽNÝ ZÁPIS	POZN.
Číslice (číslo)	arabská číslice na řádku, popř. jako horní index	v pořadí podle prvního odkazu na příslušný dokument
Číslo stránky	s. XX	nepovinný údaj, ale umožňuje snazší identifikaci
Interpunkce	čárky	oddělují jednotlivé prvky v odkazu
Závorky	okrouhlé/ hranaté	hranaté závorky se volí v případě častého používání okrouhlých závorek k jiným účelům než citačním

Zdroj: zpracováno dle ČSN ISO 690

Ukázka:

Text

... jednak mohou být dřívější poznatky podrobeny novému kritickému zhodnocení či se stát předmětem diskuse (1, s. 85). Východiskem vědeckého studia musí být pečlivé prostudování existující literatury o dané otázce, aby znovu nebyly zjišťovány věci dávno známé (2, s. 26). Za naprosto běžné a žádoucí je považováno převzít fakta uváděná jinými autory ... (3, s. 131). „Odkazy na odbornou literaturu spojují daný text s jinými texty daného oboru [...] a autor většinou navazuje na starší poznatky“ (4, s. 227). Proces, kterým je přenášen vybraný úsek textu z původního dokumentu do nových souvislostí označuje Meško a kol. (5, s. 217) jako citování. V této souvislosti musí každý odborný test vyhovět třem základním požadavkům (2, s. 85): ... atd. „Splnit tyto požadavky předpokládá vědět, kdy je třeba s informací zacházet jako s převzatou“ (1, s. 86).

1. ŠANDEROVÁ, Jadwiga. Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách: Několik zásad pro začátečníky. Alena Miltová. 1. vyd., dotisk 2007. Praha: Sociologické nakladatelství (Slon). 209 s. Studijní texty; sv. 34. ISBN 978-80-86429-40-3.
2. ŠEŠTÁK, Zdeněk. Jak psát a přednášet o vědě. RNDr. Eva Leinerová. 1. vyd. Praha: Academia, 2002. 204 s. ISBN 80-200-0755-5.
3. FILKA, Jaroslava. Metodika tvorby diplomové práce: Praktická pomůcka pro studenty vysokých škol. 1. vyd., Brno: Vydavatelství Knihář, 2002. 224 s. ISBN 80-86292-05-3.
4. ČMEJRKOVÁ, Světlá, DANEŠ, František, SVĚTLÁ, Jindra. Jak napsat odborný text. PhDr. Svatava Matoušková. 1. vyd., dotisk. Praha: LEDA, 1999. 256 s. ISBN 80-862902-05-3.
5. MEŠKO, Dušan a kol. Akademická příručka. Prof. PhDr. Marie Krčmová, CSc.; PhDr. Eva Hatarová; Prof. PhDr. Marie Krčmová, CSc., PhDr. Miloševičová. 2006. 2. upr.

3. Průběžné poznámky

Průběžné poznámky (viz Tabulka 4) se označují arabskou číslicí ve formě horního indexu, popř. arabskou číslicí umístěnou na řádku v závorkách. Cituje-li se v textu z určitého dokumentu vícekrát, přiděluje se každé poznámce nové číslo (v rámci jedné strany / jedné kapitoly / celého textu) podle pořadí jejich výskytu.

Odkazy jsou nečastěji umisťovány do poznámek pod čarou. Nemusí obsahovat všechny údaje bibliografické citace (uvádí se jméno autora a název publikace, popř. příslušná strana), ale daný dokument musí být jednoznačně identifikovatelný.

Záznamy v Seznamu použitých zdrojů jsou řazeny abecedně, bez číslování, první řádek každého záznamu je předsazen z důvodu přehlednosti (namísto předsazení je možné zvolit zápis pomocí odrážek).

tabulka 4 Průběžné poznámky – základní parametry

NÁLEŽITOSTI POZNÁKY	MOŽNÝ ZÁPIS	UPŘESNĚNÍ
Číslice (číslo)	horní index / arabská číslice na řádku	v pořadí dle použití dokumentu v textu, každá další poznámka má nové číslo
Závorky	okrouhlé	při zápisu na řádky
Odkaz	jméno autora, název, strana	poznámka pod čarou, popř. konec kapitoly
Interpunkce	čárky	oddělují jednotlivé prvky v odkazu

Zdroj: zpracováno dle ČSN ISO 690

Ukázka:

Text

... jednak mohou být dřívější poznatky podrobeny novému kritickému zhodnocení či se stát předmětem diskuse¹. Východiskem vědeckého studia musí být pečlivé prostudování existující literatury o dané otázce, aby znovu nebyly zjišťovány věci dávno znáé.² Za naprosto běžné a žádoucí je považováno převzít fakta uváděná jinými autory ...³ „Odkazy na odbornou literaturu spojují daný text s jinými texty daného oboru [...] a autor většinou navazuje na starší poznatky“.⁴ Proces, kterým je přenášen vybraný úsek textu z původního dokumentu do nových souvislostí označuje Meško a kol.⁵ jako citování. V této souvislosti musí každý odborný text vyhovět třem základním požadavkům:⁶ ... atd. „Splnit tyto požadavky předpokládá vědět, kdy je třeba s informací zacházet jako s převzatou.“⁷

Poznámky pod čarou

¹ŠANDEROVÁ, J., Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách, s. 85

²ŠESTÁK, Z., Jak psát a přednášet o vědě, s. 26

³FILKA, J., Metodika tvorby diplomové práce, s. 131

⁴ČMEJRKOVÁ, S., DANEŠ, F., SVĚTLÁ, J. a kol., Akademická příručka, s. 281

⁵MEŠKO, D., KATUŠČÁK, D., FINDRA, J. a kol., Akademická příručka, s. 281

⁶ŠANDEROVÁ, cit. 1, s. 85

⁷TAMTÉŽ, s. 86

Seznam použitých zdrojů (soupis bibliografických citací)

EMEJRKOVÁ, Světla, DAVEŠ, František, SVĚTLÁ, Jindra. Jak napsat odborný text. PhDr. Svatava Matoušková. 1. vyd., dotisk. Praha: LEDA, 1999. 256 s. ISBN 80-85927-69-1.

FILKA, Jaroslav. Metodika tvorby diplomové práce: Praktická pomůcka pro studenty vysokých škol. 1. vyd. Brno: Vydavatelství Knihař, 2002. 224 s. ISBN 80-86292-05-3.

MEŠKO, Dušan a kol. Akademická příručka. Prof. PhDr. Marie Krčmová, CSc., PhDr. Miloševičová, 2006. 2. upr. vyd. Martin: Vydavatelstvo OSVETA, 2004, 2005, 2006. 481 s. ISBN 80-8063-219-7.

ŠANDEROVÁ, Jadwiga. Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách: Několik zásad pro začátečníky. Alena Miltová. 1. vyd., dotisk 2007. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2007. 209 s. Studijní texty; vs. 34. ISBN 978-80-86429-40-3.

ŠESTÁK, Zdeněk. Jak psát a přednášet o vědě. RNDr. Eva Leinerová. 1. vyd. Praha: Academia, 2002.

BIBLIOGRAFICKÉ CITACE

Bibliografická citace (bibliografický záznam) je souhrn údajů o citované publikaci umožňující její identifikaci (Liška, 2008, s. 29). Přehled všech záznamů citovaných zdrojů je normou (ČSN ISO 690, 1996) označen jako Soupis bibliografických citací, tzn. Seznam použitých zdrojů.

Každý prvek bibliografické citace musí být oddělen interpunkčním znaménkem.

U všech záznamů soupisu je nutno postupovat jednotně a vhodné je držet se obecných zásad.

Obecná podoba bibliografické citace u tištěných dokumentů:

PRIMÁRNÍ odpovědnost. Název: **podnázev**. Sekundární odpovědnost. **Vydání.** Místo vydání: jméno nakladatele, **rok vydání.** Počet stran. Edice. Poznámky. **Standardní číslo.**

Pozn.: Tučně jsou zvýrazněny povinné prvky.

Ukázka

Text

ČMEJRKOVÁ, Světa, DANEŠ, František, SVĚTLÁ, Jindra. Jak napsat odborný text. PhDr. Svatava Matoušková. 1. vyd., dotisk. Praha: LEDA, 1999. 256 s. ISBN 80-85927-69-1.

ČMEJRKOVÁ, S., DANEŠ, F., SVĚTLÁ, J. Jak napsat odborný text. PhDr. S. Matoušková. 1. vyd., dotisk. Praha: LEDA, 1999. 256 s. ISBN 80-85927-69-1.

Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost. Praha: Acedemia, 1994. ISBN 80-200-0493-9.

Část monologické publikace

HÁLA, Tomáš. Standardizace dokumentů v informačních systémech podle ČSN ISO 690. In Sborník z letní školy Informační systémy a jejich aplikace. Brno: Vysoké učení technické – Fakulta stavební, 1998, s. 42-48.

Článek v seriálové publikaci (kurzivou je uváděn název seriálové publikace)

DANEŠ, František. Jak psát abstrakty. Vesmír, 1993, č. 12, s. 709.

Patentový dokument

Česká zemědělská univerzita v Praze, Provozně ekonomická fakulta. Craft. CASE analysis and modeling tool. Tvůrce výsledku: Vojtěch MERUNKA. USTPO (Úřad pro patenty a ochranné známky USA) Česká republika. Patent – ochranná známka

Obecná podoba bibliografické citace u elektronických dokumentů:

PRIMÁRNÍ odpovědnost. Název: **podnázev [Druh nosiče]**. Sekundární odpovědnost. **Vydání/Verze.** Místo vydání: **Jméno nakladatele, datum vydání, datum aktualizace/revize [Datum citování u online dokumentů]**. Edice. Poznámky. **<Dostupnost a přístup>**. **Standardní číslo.**

Pozn.: Tučně jsou zvýrazněny povinné prvky.

Článek v seriálové publikaci

MENOUŠEK, Jiří. Jak (ne)napsat článek pro odborný časopis?. Ikaros [online]. 2002, roč.6, č. 9. [cit. 2002-09-02]. Dostupný na www: <<http://www.ikaros.cz/node/1127>>. URN- NBN:cz-ik1127. ISSN 1212-5075.

Bibliografické citace dokumentů nezahrnuté do ČSN ISO 690 a ČSN ISO 690-2: vysokoškolské kvalifikační práce, firemní literatura, výzkumné zprávy, normy, oficiální dokumenty, ústní a písemná sdělení.

Ukázka

Metodický materiál

BRATNKOVÁ, Eva. (zprac.). Metody citování literatury a strukturování bibliografických záznamů podle mezinárodních norem ISO 690 a ISO 690-2 : metodický materiál pro autory vysokoškolských kvalifikačních prací [on-line]. Verze 2.0, aktualit. a rozšíř. Praha: Odborná koise pro otázky elektronického zpřístupňování vysokoškolských kvalifikačních prací, Asociace knihoven vysokých škol ČR, 2008-12-22 [2008-10-30]. 60 s. (PDF). Dostupný z WWW:

(<http://www.evskp.cz>)

Ukázky:

Vysokoškolská kvalifikační práce (bakalářská, diplomová, disertační atd.) – publikovaná

ČERNOHLÁVKOVÁ, Kateřina. Plagiátorství na vysokých školách. Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Kabinet knihovnictví, 2004. 108 s. Vedoucí diplomové práce Mgr. Petra Šedinová.

Nepublikovaná diplomová práce:

DAŇHELKOVÁ, Zuzana. Mystery shopping. Praha, 2009. Diplomová práce (Ing.). Česká zemědělská univerzita v Praze, Provozně ekonomická fakulta, Katedra řízení, 2009-06-01.

DAŇHELKOVÁ, Zuzana. Mystery shopping: diplomová práce (Ing.). Praha: Česká zemědělská univerzita v Praze, Provozně ekonomická fakulta, Katedra řízení, 2009-06-01. 84 s., příl. Vedoucí diplomové práce Ing. Štěpán Kala, MBA.

Firemní literatura

Česká zemědělská univerzita v Praze, Praha – Suchdol. ALMANACH Provozně ekonomické fakulty České zemědělské univerzity v Praze 1906 – 2006. 2006. 202 s.

Výzkumná zpráva ŘÍMOVSKÁ, Pavla a kol. Rizika z práce u vybraných pracovních míst a profesí z zemědělské prvovýrobě: Redakčně upravená závěrečná zpráva (Ministerstvo zemědělství Národní agentura pro zemědělský výzkum – QF3240). Praha: ČZU v Praze, 2005. 22 s. [cit. 2009-10-14] Dostupný z [www: http://www.mze-vyzkum-infobanka.cz/zpravy-9847.aspx](http://www.mze-vyzkum-infobanka.cz/zpravy-9847.aspx)

Norma

ČSN ISO 7144 (01 0161). Dokumentace – Formální úprava disertací a podobných dokumentů. 1997.

ČSN ISO 7144 (01 0161). Dokumentace – Formální úprava disertací a podobných dokumentů. Praha : Český normalizační institut, březen 1997.

Oficiální dokument

Česko. Zákon č. 121/200 ze dne 1. prosince 2000 o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).

Zákon o vysokých školách (Zákon č. 111/1998 Sb.). Dostupné on-line na <http://www.msmt.cz/vzdelavaci/zakon-c-111-1998-sb-o-vysokych-skolach> [cit. 2009-06-30].

Wikipedie

Desing. In Wikipedie: otevřená encyklopedie [onilne]. St. Petersburg (Florida): Wikimedia Foundation, 2001-, strana naposledy edit. 2009-11-01. [cit. 2002-09-02]. Dostupný z www: <http://cs.wikimedia.org/wiki/Design>.

Pozn.: Wikipedie je otevřený zdroj informací. Informace jsou zde přepisovány různými autory, v čase se tak mění a v mnoha případech není znám primární autor (autor příspěvku), ani sekundární autor (editor příspěvku) odpovědnost za uvedené informace. Pro vědecké a odborné práce proto není vhodné Wikipedii jako zdroj informací používat.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ (SOUPIS BIBLIOGRAFICKÝCH CITACÍ)

Pro uspořádání seznamu použitých zdrojů platí následující pravidla (Meško a kol., 2006)

- **Použité zdroje jsou seskupovány dle typu dokumentu:** tištěné dokumenty – monografie, části monografií, akademické práce, příspěvky ve sborníku, seriály; elektronické dokumenty – webové stránky, elektronické články.
- **Záznamy se řadí** abecedně podle příjmení autora, popř. příjmení prvního z autorů, nebo podle číselných odkazů v textu (viz Číselné citace). Více prací jednoho autora se dále řadí podle názvu. Řazení prací podle pořadí, v němž je na ně v textu odkazováno, je dle normy možné, ale u delších prací nevýhodné (při opakované citaci je i v soupisu nutné uvádět zdroj opakovaně, většinou na úkor přehlednosti).
- Jednotlivé **záznamy se oddělují** buď vynecháním řádku, nebo může být soupis bibliografických citací zpřehledněn předsazením prvního řádku každého záznamu.